

Põhikohtuasja pooled

Apellandid: Siebenburgisches Nugat SRL ja Hans Draser Internationales Marketing

Vastustajad: Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Brașov ja Agenția Națională de Administrare Fiscală – Direcția Generală a Vămilor – Direcția Regională Vamală Brașov – Biroul Vamal de Interior Sibiu

Eelotsuse küsimus

Kas nõukogu määruse nr 2658/87⁽¹⁾ I lisas sisalduvat kombineeritud nomenklatuuri tuleb tõlgendada nii, et kaup üldnimetusega „kardinapuude komplektide osad ehk lõppviimistlusega torud (värvitud, nikeldatud, kroomitud)“, mis on käesoleva vaidluse esemeks, kuulub selle nomenklatuuri alamrubriiki 8302 41 90 või nii, et see kuulub selle nomenklatuuri alamrubriiki 7306 30 77?

⁽¹⁾ Nõukogu 23. juuli 1987. aasta määrus (EMÜ) nr 2658/87 tariifi- ja statistikanomenklatuuri ning ühise tollitariifistiku kohta (EÜT 1987, L 256, lk 1, ELT eriväljaanne 02/02, lk 382).

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Curtea de Apel Timișoara (Rumeenia) 28. veebruaril 2020 – SC Avio Lucos SRL versus Agenția de Plăți și Intervenție pentru Agricultură – Centrul județean Dolj ja Agenția de Plăți și Intervenție pentru Agricultură (APIA) – Aparat Central

(Kohtuasi C-116/20)

(2020/C 279/26)

Kohtumenetluse keel: rumeeania

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Curtea de Apel Timișoara

Põhikohtuasja pooled

Apellant: SC Avio Lucos SRL

Vastustajad: Agenția de Plăți și Intervenție pentru Agricultură – Centrul județean Dolj ja Agenția de Plăți și Intervenție pentru Agricultură (APIA) – Aparat Central

Eelotsuse küsimused

1. Kas 2014. aasta põllumajandushooaja rahalise toetuse suhtes kohaldatavate [liidu] õigusnormidega – eelkõige määrusega (EÜ) nr 73/2009⁽¹⁾ ja määrusega nr 1122/2009⁽²⁾ – on vastuolus see, kui riigisiseste õigusnormidega kehtestatakse kohustus tõendada maatüki kasutamise õigust selleks, et saada pindalatoetust?
2. Kas juhul, kui esimeses küsimuses kirjeldatud riigisisised õigusnormid ei ole eespool viidatud [liidu] õigusnormidega vastuolus, on [liidu] õigusega (sh proportsionaalsuse põhimõttega) – konkreetsel juhul, mil toetuse saaja tõendab põllumajandusmaa kasutamise õigust nii, et esitab karjamaa kontsessioonilepingu (lepingu, mille kohaselt on taotleja saanud tasu eest õiguse kasutada karjamaad omal riisikol ja huvides), – vastuolus riigisisest õigusnormidega, mille järgi on niisuguse kontsessioonilepingu sõlmimine õiguspärane tingimusel, et tulevane kontsessioonisaaja on eranditult loomakasvataja või loomade omanik?
3. Kas määruse (EÜ) nr 73/2009 artiklis 2 määratletud mõiste „põllumajanduslik tegevus“ alla kuulub sellise pindalatoetuse saaja tegevus, kes – sõlmides karjamaa kontsessioonilepingu, et saada selle maa kasutamise õigus ja õigus toetusele 2014. aasta põllumajandushooajal, – sõlmib seejärel loomakasvatajatega koostöölepingu, millega ta annab loa kasutada kontsessioonilepingu esemeks olevat maatükki loomade karjatamiseks tasuta, jättes maa kasutamise õiguse endale, kuid kohustades mitte takistama karjatamistegevust ja karjamaa puhastama?

4. Kas [liidu] õigusega on vastuolus see, kui niisugust riigisest õigusnormi nagu tsiviilkohtumenetluse seadustiku artikli 431 lõige 2, mis käsitleb jõustunud kohtuotsuse seadusjõudu, tõlgendatakse nii, et jõustunud kohtuotsus, millega (vaidluses, milles nõuti mitmeaastaste karistuste kohaldamise otsuse tühistamist) tuvastati, et toetusetaotlus ei ole abikõlblik, sest ei ole järgitud riigisest õigust, millega on kehtestatud nõue, et selle maatüki kasutamise õigus, milleks 2014. aasta põllumajandushooajal pindalatoetust taotletakse, oleks õiguspärane, takistab analüüsida, kas niisugune riigisene nõue on kooskõlas 2014. aasta põllumajandushooaja suhtes kohaldatavate [liidu] õigusnormidega, uues vaidluses, milles arutatakse samal 2014. aasta põllumajandushooajal taotlejale alusetult makstud summade tagasinõudmise otsuse õiguspärasust, kusjuures see otsus põhineb samal faktilisel olukorral ja samadel riigisestel õigusnormidel, mida analüüsiti varasemas jõustunud kohtuotsuses?

(¹) Nõukogu 19. jaanuari 2009. aasta määrus (EÜ) nr 73/2009, millega kehtestatakse ühise põllumajanduspoliitika raames põllumajandustootjate suhtes kohaldatavate otsetoetuskavade ühiseeskirjad ja teatavad toetuskavad põllumajandustootjate jaoks, muudetakse määruseid (EÜ) nr 1290/2005, (EÜ) nr 247/2006, (EÜ) nr 378/2007 ning tunnistatakse kehtetuks määrus (EÜ) nr 1782/2003 (ELT 2009, L 30, lk 16).

(²) Komisjoni 30. novembri 2009. aasta määrus (EÜ) nr 1122/2009, millega kehtestatakse nõukogu määruse (EÜ) nr 73/2009 üksikasjalikud rakenduseeskirjad seoses põllumajandustootjate otsetoetuskavade alusel makstavate toetuste nõuetele vastavusega, ümbersuunamisega ning ühtse haldus- ja kontrollisüsteemiga ning määruse (EÜ) nr 1234/2007 üksikasjalikud rakenduseeskirjad seoses veinisektori toetuskavade alusel makstavate toetuste nõuetele vastavusega (ELT 2009, L 316, lk 65).

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Oberster Gerichtshof (Austria) 24. märtsil 2020 – DS versus Porsche Inter Auto GmbH & Co. KG und Volkswagen AG

(Kohtuasi C-145/20)

(2020/C 279/27)

Kohtumenetluse keel: saksa

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Oberser Gerichtshof

Põhikohtuasja pooled

Hageja: DS

Kostja: Porsche Inter Auto GmbH & Co. KG und Volkswagen AG

Eelotsuse küsimused

1. Kas Euroopa Parlamendi ja nõukogu 25. mai 1999. aasta direktiivi 1999/44/EÜ tarbekaupade müügi ja nendega seotud garantiide teatavate aspektide kohta (¹) artikli 2 lõike 2 punkti d tuleb tõlgendada nii, et Euroopa Parlamendi ja nõukogu 20. juuni 2007. aasta määruse (EÜ) nr 715/2007, mis käsitleb mootorsõidukite tüübikinnitust seoses väikeste sõiduautode ja kommertsveokite (Euro 5 ja Euro 6) heitmetega ning sõidukite remondi- ja hooldusteabe kättesaadavust (²), kohaldamisalasse kuuluval sõidukil on sama liiki kauba tavapärased omadused, mida tarbija võib põhjendatult eeldada, kui sõidukile on paigaldatud keelatud katkestusseade määruse nr 715/2007 artikli 3 punkti 10 ja artikli 5 lõike 2 tähenduses, aga sõidukitüübile antud EÜ tüübikinnitus on endiselt kehtiv, millest tulenevalt saab sõidukit kasutada liikluses?
2. Kas määruse (EÜ) nr 715/2007 artikli 5 lõike 2 punkti a tuleb tõlgendada nii, et selle sätte järgi võib olla lubatud kasutada nimetatud määruse artikli 3 punktis 10 määratletud katkestusseadet, mis on konstrueeritud nii, et sõiduki tegeliku kasutamise korral sõidurežiimil toimub heitgaasitagastus täies ulatuses (v.a laboritingimustel rakenduv katserežiim) ainult siis, kui välistemperatuur on vahemikus 15 °C kuni 33 °C, või on viidatud sättes ette nähtud erandi kohaldamine välistatud ette juba seetõttu, et heitgaasitagastus toimib tõhusalt piiratud tingimustel, mis esinevad Euroopa Liidus piirkonniti ainult poole aasta vältel?
3. Kas direktiivi 1999/44/EÜ artikli 3 lõiget 6 tuleb tõlgendada nii, et lepingule mittevastavust, mis seisneb sõidukile määruse (EÜ) nr 715/2007 artikli 3 punkti 10 kohaselt koostoimes artikli 5 lõikega 2 keelatud katkestusseade paigaldamises, tuleb käsitada eelviidatud sätte tähenduses väiksena, kui ostja oleks sõiduki omandanud ka katkestusseadme olemasolust ja selle toimest teadlik olles?

(¹) EÜT 1999, L 171, lk 12; ELT eriväljaanne 15/04, lk 223.

(²) ELT 2007, L 171, lk 1.